

iuden den fastsatte Frist, vilde ikke blot Sundby ikke blive indlemmet, men heller ikke de to andre. Jeg er ikke sikker paa, om Kjøbenhavns Amdsraad virkelig ønsker, at disse Overenskomster skulle gaa itu, thi jeg tror, at Kjøbenhavns Amdsraad kan være godt tjent med dem, men jeg kan forstaa, at man ikke anser sig for berettiget til at lade Lejligheden gaa fra sig uden at sikre sig, saaledes at man saa vidt muligt kan opnaa Skadesløsholdelse i enhver Henseende. I denne Henseende forekommer det mig dog ogsaa, at Ændringsforslag Nr. 1 er vel skikket til at skaffe Tilfredshed alle Vegne. Der er jo dog virkelig i Ændringsforslag Nr. 1, som er tiltraadt af hele Udvalget, foreslaaet saadanne Bestemmelser, at det i mine Øjne er utænkeligt, at der skulde kunne blive tilføjet Amtskommunen nogen Uret, og dette naas — vel at mærke — saaledes, at Forholdet ordnes paa den af Udvalget foreslaaede Maade, i hver Kommune for sig. Ved Ændringsforslaget under Nr. 1 vedrørende Brøndshøj Sogns Indlemmelse er der tilvejebragt Sikkerhed for, at Amtskommunen ikke faar nogen Skade ved denne Indlemmelse. Det forekommer mig under disse Omstændigheder, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed for at sammenholde de tre Forslag, saaledes som det er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 2, eftersom en saadan Sammenkobling af de tre Lovforslag under visse — ganske vist ikke videre sandsynlige — eller rettere sagt ret usandsynlige — Omstændigheder vilde føre til, at der ikke kom noget ud af Sagen. Jeg har endnu en tredie Betænkelse, som jeg ikke vil undlade at fremføre. Det er den, at Indlemmelsen skulde ske i Henhold til en kongelig Resolution, og denne Resolution skal erhverves inden Indlemmelsen. Hvis Forslaget vedtages, vil det altsaa være nødvendigt, at der i den kongelige Resolution optages en Bestemmelse, som betinger selve Resolutionens Gennemførelse af, at der foreligger Andragender fra de andre Kommuner. Nu finder jeg det ikke videre heldigt, at der i en kongelig Resolution udtales, at hvis dette eller hint Forhold skulde indtræde i en Sag, som vedrører noget helt andet end det, der er Genstand for den kongelige Resolution, skal denne ikke træde i Kraft. Under disse Forhold ser jeg ikke gerne, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget, og navnlig vil jeg ikke tilraade dem, der — om end mere eller mindre varmt — ønske, at Indlemmelsen skal finde Sted, at vedtage

denne Bestemmelse. Der kunde nemlig indtræde visse Forhold, som vilde gøre det muligt for en enkelt Kommune af de tre at hindre de øvrige Kommuner i at blive indlemmede, naar der opstod Vanskeligheder under Forhandlingerne med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse med Hensyn til Revisionen af Forholdenes Ordning mellem den paagældende Kommune og Kjøbenhavns Kommune, og hvis det indtræder, forekommer det mig urigtigt, at de to andre Kommuner, der ere enige om Indlemmelsen og have alt i Orden, skulde undgælde for, at Forholdet med Hensyn til den tredie Kommune ikke var i Orden, og denne ikke kunde blive enig med Kjøbenhavns Kommune maaske paa et ganske uvedkommende Punkt under Revisionen af den allerede foreliggende Overenskomst. Dette vil jeg henstille til Overvejelse, idet jeg gentager, at det er Kjøbenhavns Kommunes Ønske at fremkomme med Forslag, og at det er Kommunernes Ønske at fremkomme med Begæring om Indlemmelse. Medens der altsaa er en aldeles overvejende Sandsynlighed for, at Ændringsforslag Nr. 2 ikke vil faa nogen praktisk Betydning, er der en ganske ringe Mulighed for, at det vil kunne faa Betydning og i saa Tilfælde en ret skæbnsvanger Betydning for hele Planens Realisation. Jeg vil derfor tillade mig at fraraade, at man vedtager Ændringsforslag Nr. 2, da jeg dog mener at være i Overensstemmelse med hele Udvalget — ligesom jeg selv er af den Mening — naar jeg siger, at det var ønskeligt, om denne Sag ikke løb ud i Sandet og slet ikke blev til noget. — Hvad Ændringsforslaget Nr. 3 angaar, er jeg enig i Princippet og har selv bidraget til, at der kunde komme en Bestemmelse i den Henseende ind i Loven. Der er naturligvis opstaaet nogen Vanskelighed i Henseende til Forholdet mellem Stadskonduktørens og Landinspektørernes Funktioner, men da Ændringsforslaget bestemmer, at den nærmere Ordning af dette Forhold henlægges eventuelt til Ministerens Afgørelse, er der vel ikke noget at sige dertil. I alt Fald er det givet, at der vilde ske disse Mænd nogen Uret, dersom der ikke blev taget Hensyn til dem ved denne Lejlighed, og saa bør man ogsaa træffe en Bestemmelse, som gør det muligt, at der ikke finder nogen Uret Sted. Jeg kan derfor godt slutte mig til Ændringsforslag Nr. 3. Jeg tilraader altsaa, at man vedtager Ændringsforslagene Nr. 1 og 3, men dem, som ønske, at disse Love skulde være sikre paa ikke at strande, efter at de ere blevne